

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2019, în privința inculpatului

Budeci Constantin XXXXX, născut la XXXXX originar și locuitor al mun. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 24.08.2017 - 31.01.2018,
instanța de apel: 01.03.2018 - 17.04.2019,
instanța de recurs: 08.02.2019 - 18.09.2019.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 31 ianuarie 2018, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Budeci Constantin a fost condamnat în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita orice activitate legată de producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea substanțelor narcotice, psihotrope sau a analogelor lor, pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Budeci C. acționând cu intenție directă, în participație simplă cu alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă pentru examinare într-o procedură separată, precum și alte persoane neidentificate la moment de organul de urmărire penală, având scopul punerii în circulație ilegală a drogurilor cu scop de înstrăinare, în circumstanțe nestabilite de timp și loc, a obținut pentru realizare droguri și anume MDMA în cantitate de 0,178 gr., care, conform HG nr.79 din 23.01.2006, constituie drog în proporții mari, după care, le-a transportat și le-a păstrat la sine pentru realizare, iar la data, 20.06.2017, prin intermediul unei persoane, în privința căreia cauza penală a fost disjunsă pentru examinare într-o procedură separată, i-a transmis drogurile altei persoane în privința căreia cauza penală a fost disjunsă pentru examinare într-o procedură separată, iar ultimul la rândul său, în timp ce se afla la stația PECO de la intersecția str. Nicolae Milescu Spătaru și Petru Zadnipru, mun. Chișinău, sec. Ciocana, le-a transmis cu titlu gratuit pentru probare lui XXXXX XXXXX.

Tot el, în continuarea acțiunilor sale criminale, având același scop infracțional, în participație simplă cu persoana în privința căreia cauza penală a fost disjunsă pentru examinare într-o procedură separată și alte persoane necunoscute de organul de urmărire penală, în circumstanțe nestabilite de timp și loc, a obținut pentru realizare droguri și anume MDMA cu cantitatea de 20,01 gr., care, conform HG nr. 79 din 23.01.2006, constituie drog în proporții deosebit de mari, după care, le-a transportat și le-a păstrat la sine pentru realizare, iar la data de 2.07.2017, prin intermediul persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă pentru examinare într-o procedură separată, în timp ce numitul se afla pe str. Sarmisegetusa, 94/1, mun. Chișinău, i-a transmis drogurile altei persoane în privința căreia cauza penală a fost disjunsă pentru examinare într-o procedură separată, care erau puse într-un pachet de sub țigări de marcă „Camel”, culoare albastră în care se afla un pachet de polietilenă în interiorul căruia se afla droguri de tip MDMA cu cantitatea de 20,01 gr., pentru care ultimul urma să-i transmită persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă pentru examinare într-o procedură separată suma de 24.000 lei dintre care suma de 16.000 lei urmau să-i fie transmisă lui Budeci C., iar suma de 8000 lei trebuia să-i revină ca intermediar la transmiterea drogurilor.

Tot el, în continuarea acțiunilor sale criminale, având același scop infracțional, în participație simplă cu alte persoane necunoscute de organul de urmărire penală, în circumstanțe nestabilite de timp și loc, a obținut pentru realizare droguri și anume MDMA cu cantitatea de 70,051 gr., care, conform HG nr. 79 din 23.01.2006, constituie drog în proporții deosebit de mari, după care, le-a transportat și le-a păstrat la sine pentru realizare, iar la data de 23.07.2017, în timp ce se afla pe str. Sarmisegetusa, 94/1, mun. Chișinău, i-a transmis drogurile unei persoane în privința căreia cauza penală a fost disjunsă pentru examinare într-o procedură separată, care erau puse într-un ciorap de culoare albastră cu negru în care se aflau câteva pachete de polietilenă, iar în unul din ele, în interior se afla droguri de tip MDMA cu cantitatea de 68,470 gr., iar în alt pachet de tip zip-lok se aflau 12 pachetele improvizate din hârtie în interiorul cărora se aflau

droguri de tip MDMA cu cantitatea totală de 1,581 gr., pentru care, Budeci C. urma să primească suma de 4000 euro, echivalentul a 82.824 lei.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, deoarece recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și că nu are obiecții asupra faptelor indicate, și i-a calificat acțiunile în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, ca circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, adică circulația ilegală a drogurilor prin păstrare, procurare și transportare în scop de înstrăinare, cât și înstrăinarea ilegală a drogurilor, săvârșită în proporții deosebit de mari.

Reieșind din prevederile art. 16 alin. (5) și art. 217¹ alin. (4) Cod penal, inculpatul a săvârșit o infracțiune deosebit de gravă, pentru care legea penală prevede închisoare de la 7 la 15 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

Prin urmare, în baza regulii instituite în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului, se încadrează în următoarele limite: închisoare de la 4 ani și 8 luni până la 10 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

Solicitarea apărării privind aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal, liberarea de răspundere penală și încetarea procesului penal, din motiv că inculpatul a recunoscut vina, a conlucrat cu organul de urmărire penală, a comunicat sursa de unde a luat substanțele narcotice, nu are antecedente penale, este căsătorit, are un copil minor la întreținere, a săvârșit pentru prima oară o infracțiune, motivul infracțiunii a servit necesitatea de a-și întoarce banii împrumutați, toate drogurile au fost capturate de organul de urmărire penală, nefiind adus prejudiciu societății, este neîntemeiată și declarativă, nefiind aplicabilă speței norma de drept la care s-a făcut referire.

Conlucrarea inculpatului cu organul de urmărire penală este tratată în mod evaziv de partea apărării, fiind ignorat faptul că în rezultatul acțiunilor de urmărire penală au fost depistate droguri și mijloace financiare provenite din comercializarea lor, acestea nefiind precedate de autodenunțarea inculpatului sau conlucrarea acestuia cu organul de urmărire penală, de predarea benevolă a drogurilor sau prezentarea informațiilor necesare descoperii infracțiunii, el însuși fiind identificat în urma acțiunilor organului de urmărire.

Nu este probat că inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunii.

Faptul că inculpatul a indicat asupra persoanei de la care a luat droguri, nu poate fi apreciat ca fiind suficient pentru aplicarea prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal. Aspectul privind proveniența drogurilor este tratat cu superficialitate de partea apărării, limitându-se la indicarea unei persoane și nu la însuși originea drogurilor, proveniența, rețeaua de distribuire și alte aspecte.

Astfel, aplicarea față de inculpat a unei pedepse cu închisoare pe un termen de 8 ani, ar fi echitabilă și justificată de circumstanțele cauzei, care ar avea scopul de corectare și reeducare a inculpatului, de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Ori, deși personalitatea inculpatului s-ar prezuma a fi una pozitivă, în sensul în care acesta este căsătorit, are familie și un copil minor la întreținere, nu a fost judecat anterior, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru și nu au fost invocate alte situații de conflict cu Legea, nu poate fi ignorat faptul că la momentul comiterii infracțiunii, care se clasifică ca fiind deosebit de gravă, inculpatul era angajat în calitate de ofițer de investigații al IP Ciocana al DP mun. Chișinău al IGP.

Deși inculpatul, după finalizarea etapei dezbaterilor judiciare, prin intermediul cancelariei Judecătorei Chișinău, a depus cerere privind reluarea cercetării judecătorești în vederea audierii martorilor și prezentării documentelor necesare întru susținerea poziției conlucrării cu organul de urmărire penală, cererii în cauză nu-i poate fi dat curs, în condițiile în care cauza penală, la cererea inculpatului a fost examinată în ordinea procedurii simplificate, prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală, în baza probelor administrate la etapa urmăririi penale. Inculpatul a confirmat în ședința de judecată că nu are obiecții la probele acuzării, că le recunoaște și că nu solicită cercetarea suplimentară a cărorva probe.

3. Avocatul Adrian Cebotari a declarat apel solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie liberat de răspundere penală, cu încetarea procesului penal.

Apelantul a invocat că, inculpatul a recunoscut vina de la faza urmăririi penale, exprimându-și dorința de a conlucra cu organul de urmărire penală pentru a descoperi toată rețeaua de circulație a drogurilor și curmarea infracțiunii, divulgând în acest persoana care în acest persoana care îi transmite drogurile.

Pe faptul conlucrării cu organul de urmărire penală a fost disjunctă o cauză penală în privința persoanei divulgate de către inculpat.

Mai mult, inculpatul conlucrând cu organul de urmărire penală, a fost implicat în măsurile speciale de investigație, fiind echipat cu dispozitive pentru înregistrare audio, unde s-a întâlnit de mai multe ori cu persoana denunțată pentru a procura droguri de la acesta.

La fel, în cadrul acestor măsuri speciale de investigație a dovedit faptul că persoana denunțată nu mai deține droguri de același gen, dar poate să-i ofere lui Budeci C. droguri din masă vegetală, adică cânepă (marijuană), însă organului de urmărire penală nu i-a convenit aceste droguri și au renunțat la măsurile speciale de investigații, motivându-se precum că nu-i interesează cânepa, dar au dorit droguri de genul MDMA sau Amfetamină.

Astfel, toată conlucrarea lui cu organul de urmărire penală a rămas nefinisată și continue, însă până în prezent fără de a fi întreprinse careva măsuri de reținere a persoanei denunțate și curmare a infracțiunii.

Faptul că organul de urmărire penală nu a reținut persoana divulgată și nu a curmat infracțiunea pentru a descoperi toată rețeaua de droguri, este independent de voința inculpatului.

Ansamblul celor relatate dovedește că, Budeci C. a contribuit activ la descoperirea și contracararea infracțiunii de circulație a substanțelor narcotice prin indicarea sursei de procurare a acestor substanțe, divulgarea persoanelor care

au contribuit la săvârșirea infracțiunii și participarea la înfăptuirea acțiunilor speciale de investigație.

Aceste circumstanțe, indică obiectiv la faptul că în privința inculpatului este posibilă aplicarea prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal, adică liberarea de răspundere penală cu încetarea procesului penal.

Mai mult, conform măsurilor speciale de investigație întreprinse în cadrul dosarului penal de învinuire a lui Budeci C., s-a dovedit pe deplin faptul că, acesta a renunțat la continuarea infracțiunii, transmițându-i lui XXXXX ultima partidă de droguri și spunându-i-i că nu dorește să mai participe la infracțiunea dată, astfel renunțând de sine stătător la comiterea infracțiunii.

La audierea acuzatorului de stat, acestuia i-a fost pusă întrebare dacă conlucrează Budeci C. cu organul de urmărire penală în vederea curmării infracțiunii, la ce acuzatorul de stat a confirmat conlucrarea lui Budeci C. în continuare și a mai comunica că în acest sens a fost disjungată o cauză penală în privința persoanei divulgate de Budeci C.

Conform cauzei penale au fost puse sub învinuire 3 persoane, inclusiv și Budeci C.

Astfel, instanța de judecată a tratat conlucrarea lui Budeci C. cu organul de urmărire penală în mod ilegal, făcând trimitere la ceea ce acțiunile lui Budeci C. nu au fost precedate de autodenunțarea sau conlucrare cu organul de urmărire penală, pe când legislația clar stipulează că persoana poate contribui sau conlucra la descoperirea infracțiunii, chiar și după săvârșirea acesteia.

Reieșind din aceste considerente, se dovedește pe deplin că Budeci C. cade sub incidența prevederilor normei sus citate, fiind posibilă aplicarea prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal, cu dispunerea liberării acestuia de răspundere penală și încetarea procesului penal.

La fel, la emiterea sentinței instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, unde instanța de judecată urma să ia în considerație motivul săvârșirii infracțiunii, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform probatoriului se dovedește că, Budeci C. a solicitat examinarea cauzei penale în procedura simplificată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, fapt ce dovedește sinceritate inculpatului în recunoașterea vinei și conștientizării acțiunilor sale infracționale și căințe active.

La locul de muncă și de trai se caracterizează exclusiv pozitiv, anterior ne fiind tras la răspundere penală sau judecat, nu are antecedente penale.

Este căsătorit, are un copil minor la întreținere, iar în prezent soția acestuia este gravidă în luna 9.

A săvârșit pentru prima oară o infracțiune, iar motivul săvârșirii infracțiunii a fost că urma să-și întoarcă banii împrumutați lui XXXXX, ultimul și provocându-l la săvârșirea infracțiunii, care însă-și a propus lui Budeci C. să găsească droguri să i le dea lui XXXXX., care ulterior urma să le transmită altor persoane.

Totodată, XXXXX a împrumutat bani de la Budeci C. pentru a procura monede electronice Bit-Coin, care ulterior a pierdut banii, rămânând dator lui Budeci C. cu o sumă impunătoare.

În partea prejudiciului adus societății, este de menționat că toate drogurile, au fost capturate de organul de urmărire penală, neajungând la consumatori, astfel nu a fost adus un careva prejudiciu.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2019, apelul a fost admis, casat parțial sentința și pronunță o nouă hotărâre.

Lui Budeci C., condamnat în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani și 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de circulația drogurilor sau analogilor acestora pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere, cu includerea perioadei aflării lui în stare de arest preventiv de la 24.07.2017 până la 18.08.2017 și arest la domiciliu de la 18.07.2017 până la 31.01.2018.

În rest sentința a fost menținută fără modificări.

Instanța de apel a reținut că, potrivit materialelor cauzei, inculpatul mai întâi a fost reținut, iar apoi a început a colabora cu organul de urmărire penală.

Prin urmare, instanța de fond just a statuat că prevederile art. 217 alin. (5) Cod penal nu sunt aplicabile în speță.

Totodată, prima instanță nu a individualizat corect pedeapsa aplicată inculpatului.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Inculpatul a săvârșit o infracțiune deosebit de gravă, pentru care legea penală prevede drept sancțiunea cu închisoarea de la 7 la 15 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

La solicitarea inculpatului, cauza penală a fost examinată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la urmărirea penală și el beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Astfel, în temeiul art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, pedeapsa care urmează a-i fi aplicată se încadrează în următoarele limite: închisoare de la 4 ani și luni până la 10 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

Circumstanțe agravante nu au fost stabilite, drept circumstanțe atenuante fiind constatate căința sinceră a inculpatului față de cele comise, întreține un

copil minor, soția fiind însărcinată cu al doilea copil, după ce a fost reținut a contribuit activ la descoperirea rețelei infracționale și a sursei provenienței drogurilor, deși aceasta nu constituie temei de liberare de răspundere penală.

Din considerentele menționate, ținând cont că inculpatul și-a recunoscut vina integral, că sunt prezente exclusiv circumstanțe atenuante, lipsind cele agravante, că nu a fost anterior judecat, este tânăr, că la materialele dosarului nu sunt probe care să demonstreze că pedeapsa cu închisoarea nu va duce la corectarea inculpatului, precum și ținând cont de noile limite de pedeapsă stabilite în temeiul art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis a-i aplica pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de circulația drogurilor sau analogilor acestora pe un termen de 5 ani, această pedeapsă fiind una de natură să restabilească echilibrul social perturbat prin comiterea infracțiunii și să asigure, totodată, realizarea scopului legii penale.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel în partea ce ține de individualizarea pedepsei, cu menținerea sentinței.

Recurenta a invocat că, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal și incorect a ajuns la concluzia stabilirii unei pedepse cu închisoare **sub limita minimă** prevăzută de sancțiunea art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, redusă cu o treime.

Instanța de apel a omis faptul că, infracțiunea comisă e califică ca fiind una deosebit de gravă, iar caracterul faptei prejudiciabile, denotă că în privința acestuia deja nu mai pot fi folosite alte măsuri de constrângere mai blânde, ca închisoarea pe un termen după cum a fost stabilit prin sentință de către instanța de fond.

Aceste circumstanțe relevă faptul că, argumentele invocate la adoptarea soluției prin care colegiul penal s-a mizat pe personalitatea inculpatului, care anterior nu s-a aflat în conflict cu legea, s-a căit sincer de cele comise, are la întreținere copii minori, inclusiv și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, nu pot substitui rezonanța acestor categorii de infracțiuni pentru care inculpatul a fost diferit justiției și impactul acesteia asupra societății, or fenomenul traficului și consumului de droguri a înregistrat o creștere semnificativă, inclusiv în rândurile generației tinere.

Deși inculpatul a acceptat opțiunea de a fi examinată cauza în procedură simplificată **potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală**, totuși **această circumstanță relevantă la stabilirea pedepsei nu poate fi valorificată ca o circumstanță** atenuantă judiciară, **ce ar condiționa aplicarea unor pedepse sub limita minimă**, dat fiind că **inculpatul deja a beneficiat de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă**, prevăzute de sancțiunea normei de care a fost acuzat.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal

concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de mențiunea din rechizitoriu că: „*circumstanțe care agravează răspunderea învinuitului conform art. 77 Cod penal – nu sunt*”, de faptul că inculpatul a recunoscut integral vina solicitând judecarea cauzei în procedura simplificată, este caracterizată în exclusivitate pozitiv, nu are antecedente penale, are o vârstă tânără, are la întreținere un copil minor, soția fiind însărcinată, că a contribuit activ la descoperirea rețelei infracționale și a sursei provenienței drogurilor, cât și de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Este de remarcat și netemeinicia argumentului confuz și divergent al recurentei că: „*Deși inculpatul a acceptat opțiunea de a fi examinată cauza în procedură simplificată potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, totuși această circumstanță relevantă la stabilirea pedepsei nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară, ce ar condiționa aplicarea unor pedepse sub limita minimă, dat fiind că inculpatul deja a beneficiat de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă, prevăzute de sancțiunea normei de care a fost acuzat*”, ori art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală prevede dreptul inculpatului la *reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă* prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, respectiv în raport și cu limita minimă, iar procedura aplicării pedepsei *sub limita minimă*, prevăzută de legea penală, este prescrisă în art. 79 Cod penal, care nu a fost utilizat în speță.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2019, în privința inculpatului Budeci Constantin XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 octombrie 2019.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun